

[Finansministeren.]

folkeskolens, stiger hurtigt, og dette er jo en udvikling, som alle er enige om at fremme.

Blandt de sociale udgifter udgør folkepensionen langt den største post. Den del af befolkningen, der er over 65 år, øges omtrent tre gange så hurtigt som den øvrige befolkning. Antallet af folkepensionister vokser for tiden med over 10.000 hvert år — en stigning på ca. 2½ pct. Antallet af invalidepensionister stiger med 3.000 à 4.000 personer, og antallet af personer under særforborg med ca. 2.000. Af denne sidstnævnte stigning vedrører omtrent halvdelen patienter på særforborgsinstitutioner.

Udgifterne på det sociale område er imidlertid ikke blot bestemt af det stigende antal personer, men tillige af behovet for forbedring af den sociale standard på en række områder.

Sygehusvæsenet er også i stærk udvikling, og behovet for hospitalspladser stiger bl. a. stærkt som følge af det voksende antal ældre. Forudsætningen for en fortsat effektivisering er imidlertid nye bygninger, herunder plejehjem, nyt apparatur, flere læger og sygeplejersker. Den årlige tilvækst i antallet af disse er noget varierende, men det er vist ikke meget galt at regne med ca. 5 pct. svarende til, at der hvert år bliver brug for omkring 150 flere læger og over 500 flere sygeplejersker ved sygehuse.

Der er også store krav til det offentlige, som udspringer af den stærkt voksende trafik. Hvert år kommer 75.000 til 100.000 flere biler ud på veje og gader; vi nærmer os en samlet bestand på 1 million, hvoraf vel tre fjerdedele er personbiler. På den måde er biltallet blevet fordoblet i løbet af 6-7 år. Dette har affødt store behov for bedre vej anlæg i form af nye motorveje og forbedring af eksisterende veje, flere parkeringspladser og udvidelse af færgeforbindelserne de steder, hvor der endnu ikke bygges broer eller tunneler.

Befolkningen i Grønland vokser med 4 pct. om året, og der er et stort behov for udbygning af erhvervsmulighederne og de offentlige ydelser. Dette kræver også store investeringer i havneanlæg, fiskeindustri, nye boliger, skoler, sygehuse og sociale institutioner m. v.

Jeg vil også nævne den danske hjælp til udviklingslandene. Den er vokset stærkt i

de seneste år. Denne bistand ydes jo som gaver eller lån enten ved direkte aftale med udviklingslande eller gennem de internationale organisationer FN, FAO, Verdensbanken m. v. Til disse formål blev der i 1963-64 anvendt ca. 60 mill. kr., medens der i 1966-67 må regnes med henved 150 mill. kr., og der er jo, som vi alle ved, stærke ønsker om yderligere midler til international bistandsvirksomhed. Regeringen er da også positivt indstillet heroverfor; men naturligvis må der i så fald skaffes dækning.

Der er ved udarbejdelsen af finanslovsforslaget foretaget en afvejning af de mange forskellige behov, således at man inden for rammerne af et stramt budget dog mener at kunne tilgodese udviklingens krav på en rimelig måde.

Som allerede nævnt indebærer finanslovsforslaget en reel forøgelse af statens udgifter med ca. 5 pct. Men det er klart, at udviklingen dog ikke er den samme for alle udgifter.

Der er tre store lovbundne udgiftsområder: statens tilskud til sociale pensioner, til sygehuse og til folkeskolen, som taget under ét viser en noget stærkere stigning, og som tegner sig for ca. en tredjedel af den samlede reelle udgiftsforøgelse. Dette står i forbindelse med den stærke vækst på disse områder, som jeg netop har omtalt, samt med de forbedringer af invalidepensionen og folkepensionen, der sker i medfør af ny lovgivning.

En yderligere stor lovbunden udgift er landbrugsstøtten, hvor der regnes med en merudgift på omkring 35 mill. kr. eller ca. 7 pct. Denne stigning skyldes, at der som følge af den 13. almindelige vurdering fremkommer en forøgelse af statens refusion af landbrugets amtsgrundskyld, en merudgift på rundt regnet 50 mill. kr., der kun delvis modsvares af en forventet nedgang i statens tab på kornordningen.

Uden for de lovbundne udgifter sker aktivitetsudvidelsen navnlig på de områder, jeg lige har omtalt, f. eks. Grønland, bistand til udviklingslandene, særforborg, den højere uddannelse og forskning. Der blev her før finanslovsforslagets udarbejdelse fastsat rammer for, hvor store udgiftsstigningerne måtte være; men det har vist sig nødvendigt på nogle af områderne at foretage visse udvidelser af disse rammer, ligesom der på